

870

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 28 Ἀπριλίου, Δημογεροντίας Ἑμλακίων εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 63-64.

871

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 14 Ἀπριλίου, Δημογεροντίας καὶ Εἰρηνοδίκου Βοστίτζης, εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 65-66.

872

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου, 60 Προκριτοδημογερόντων ἐπαρχίας καὶ πόλεως Καλαβρύτων, εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 67-69.

«... Γενικώτεροι συνήθειαι ἐπικρατοῦσαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν : Διαθῆκαι, αἱ ὁποῖαι... καὶ ἀμαθείας τῶν διαθετῶν, δὲν εἶναι τακτοποιημέναι, δηλ. ἐπὶ παρουσίᾳ μαρτύρων καὶ φέρονσαι καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἀνηκούσης Ἀρχῆς, ὡς τοιαῦται, ἢ τοπικὴ συνήθεια ἐστάθη νὰ ἔχουν τὸ κῶρος των, ἀλλ' ὅποτε εἶναι ιδιόχειροι, ἢ φέρον καὶ δύο ἢ τρεῖς μαρτυρίας.

Ἰκανοὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας, ἱερωθέντες, μονάζουν εἰς τὰς ἐντὸς ἢ ἐκτὸς αὐτῆς μονάς, ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν ζητοῦν νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς των καὶ τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς πατρομητρικῆς αὐτῶν περιουσίας, πλὴν ἡ συνήθεια ἐστάθη πάντοτε, ὥστε οἱ τοιοῦτοι νὰ εἶναι πάντοτε ἀποζημιωμένοι ἀπὸ τὴν τοιαύτην κληρονομίαν.

Προσέτι ὑπῆρξε καὶ ἀδιαφιλονίκητος συνήθεια, ὥστε τὰ ἐκ κωλυομένων γάμων γεννηθέντα παῖδια, νὰ ἐπέχουν τόπον καὶ τάξιν γνησίων τέκνων καὶ νὰ κληρονομοῦν ἀναντιωρήτως τοὺς γονεῖς αὐτῶν, ὡς αὐτοὶ δὲν διαθέτουν τὰ πράγματά των διαφορετικά.

Αὐταὶ εἶναι αἱ ἐπικρατοῦσαι συνήθειαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην...».

873

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 9 Ἀπριλίου, Εἰρηνοδίκου Νησίου Κ. Νικολάου, εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 52-54.

«Ἐκτὸς τοῦ γραπτοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐμπεριεχομένων, ἄλλαι συνήθειαι ἰδιαίτεροι δὲν ὑπάρχουσι εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας ταύτην. Αὐταὶ μόνον διατηροῦνται πρὸ χρόνων ἤδη ἀμνημονεύτων ἀπαραιμέωτοι».

874

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 28 Ἰουνίου, Εἰρηνοδίκου Καλαμάτας Παν. Λογοθέτου, εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον,

